

Edr. Land, der allerede ere indtagne til denne Bemyttelse — særdeles vel egne sig til Skovkultur. Han mener, at Staten maatte kunne faae Midler til at tilkultivere endnu 3,000 Edr. Land for Tiden næsten værdiløse Jorder, der ere tillagte de tilgrændsende Byer som Overdrev, naar den til Gjengjæld vilde afhænde til Afdrift to mindre Skovstrækninger, Baldby og Højbjerg Hegn, der ligge længere inde i Landet paa god Agerjord. Han antager, at denne Forandring endogfaa vilde blive til betydelig Fordeel for Statskassen; Kjøb af Jorden og Tilveiebringelse af ny Skov paa de 3,000 Edr. Land antages ikke at ville overstige 100 Rd. pr. E. Land eller ialt 300,000 Rd., og hine Skove med deres henimod 1,000 Edr. Land god Jord og med deres værdifulde Træbestand vilde formeentlig kunne indbringe omtrent 500 Rd. pr. E. Land eller ialt henved 500,000 Rd., hvortil endnu kommer den betydelige Meerindtægt, Staten aarlig vilde faae ved disse ca. 1,000 Edr. Lands Ansættelse til Ager og Engs Hartorn. Endelig fremhæves den klimatiske Betydning, Foranstaltningen vilde have, og de Dnsfer, der allerede have gjort sig gjældende hos Egnens Beboere i denne Retning.

Udvalgets Fleertal skal indskrænke sig til at henstille denne Sag til Finantsministerens nærmere Overveielse. Hvis man gik ind paa at stille de omtalte Skove Baldby og Højbjerg Hegn til Auction alternativt med eller uden Fredskovsforpligtelse, vilde man kunne tilraade, at det betydelige Meerbeløb, der efter de hidtil gjorte Erfaringer maatte ventes at ville indkomme ved Salg paa den sidste Maade, væsentlig blev anvendt til at opelste ny Skov som Erstatning for de Arealer, der ikke mere anvendes til Skovkultur. Nogle Medlemmer vilde ikke kunne gaae ind paa, at Staten erhvervede sig nye Skoveiendomme, men kunde derimod tilraade, at Staten understøttede private Foretagender — helst maaffee saaledes, at man gav Raan paa billige Bilkaar, mod at Vedkommende selv samtidig tilveiebragte en mindre Andeel af de Summer, nye Anlæg vilde udkræve, og mod at de forpligtede sig til at bevare disse nye Anlæg som Skov.

4) Paa Spørgsmaal fra Udvalget har Ministeriet meddeelt, at de Beskrivelser over de under Domainevæsenet hørende Tørvemoser, der bleve begjærede i Finantsudvalgets Betænkning forrige Aar, endnu ikke ere tilveiebragte fra 2den Overførster-Inspection, og at Underføgelfernes Resultat og de eventuelle Forslag, hvortil de maatte foranledige, derfor først i næste Samling vilde kunne blive Rigsdagen meddeelte.

5) II. A. 4. Da der for de virkelige uforudsæelige Udgifter nu kan erhverves Tillægsbevilling, og da de fleste andre Udgifter, som hidtil oftere have været opførte paa denne Conto, udtryffeligg bør opgives og bevilges paa de bestemte Conti, hvor de efter deres Bestaaenhed høre hen (jfr. Statsrevisionens Betænkning for 1867—68 Side 16—17), foreslaaer Udvalget, at denne Post nedsættes med 4,000 Rd.

6) II. A. 5. Da der ifølge det medfølgende Bilag til Hovedreparationer af de under Domainevæsenet hørende Kirker foreslaaes anvendt 27,957 Rd. 51 $\frac{1}{2}$ foruden 9,272 Rd. til det almindelige aarlige Bedligeholdelsesarbejde, har Udvalget spurgt, hvorledes Ministeriet troer at kunne forklare, at der nu her begjæres saa store Summer, efterat større Beløb i flere Aar ere bevilgede til Hovedreparationer, hvorved Kirkerne maatte antages at være fatte i god Stand, og har paa dette Spørgsmaal erholdt følgende Svar:

„Forsaaavidt Udvalget har forespurgt, hvorledes det kan forklares, at der fremdeles begjæres saa store Summer til Hovedreparationer ved Kirkerne, skal jeg dertil bemærke, at Kirkerne, som Følge af at man i en længere Aarrække havde indskrænket Udgifterne til deres Bedligeholdelse til, hvad der var paatrængende nødvendigt, befandt sig i en temmelig forfalden Tilstand, dengang de i Medfør af Lov af 19de Februar 1861 bleve underkastede Provstefyn, hvilket har havt til Følge, at der er medgaaet en forholdsvis betydelig Sum til deres Stand-